

Els fons Next Generation al sud de Catalunya i el rol de la URV

Les comarques tarragonines tenen una gran oportunitat per accelerar els canvis vers un teixit productiu més digital i modern

La URV està cridada a ser el referent i el far del canvi cap a una economia més digital, sostenible i més basada en el capital humà

AGUSTÍ SEGARRA-BLASCO
Catedràtic d'Economia de la
Universitat Rovira i Virgili

Els fons Next Generation European Union (NGEU), acordats pel Consell Europeu el 21 de juliol de 2020, han generat moltes expectatives entre les administracions públiques, les institucions locals i les empreses de la demarcació de Tarragona. Després de la crisi immobiliària mal resolta per la Unió Europea, una pandèmia global sense precedents i, per si fos poc, un conflicte bèl·lic, el retorn a una política industrial activa consensuada pels 27 països membres ha estat molt ben rebuda.

En aquest escenari, les comarques tarragonines tenen una gran oportunitat per accelerar els canvis vers un teixit productiu més digital i modern. El 21 de juliol de 2020, el Consell Europeu va aprovar un gran programa de reactivació per al període 2021-2026. Durant els dos anys que han passat s'ha posat la música a l'ambició pla de modernització.

El pressupost total serà de 750.000 milions d'euros que aportarà la UE; 140.000 seran per a l'Estat espanyol, i, segons el pla Next Generation Catalunya, el govern espera captar uns 30.000 milions. Feta la música, ara cal buscar els integrants que tocan la partitura. Serem al nostre territori capaços de fer-ho? Ja sabem que al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre cadascú escombra cap a casa i per la manca de cooperació a tots els nivells –polític, institucional, territorial, empresarial...– ens fan perdre moltes oportunitats.

La favorable recepció dels fons Next Generation entre els diferents actors econòmics i socials de les comarques del Camp de Tarragona i les Terres

de l'Ebre fan preveure que la participació de les administracions públiques, les institucions público-privades i les empreses locals serà força important. Ara bé, per més que es parli de fons europeus i de recursos que venen de Brussel·les, serà difícil competir amb altres territoris de Catalunya i de l'Estat que gaudeixen de sistemes de transferència del coneixement més potents que nosaltres, i a més que exhibeixen un major potencial de capital social.

Per a corregir, a poc a poc, el déficit de capital social i cooperatiu que caracteritza les nostres comarques la Universitat Rovira i Virgili té molt a dir i a fer.

Fins ara al nostre territori, gairebé totes les iniciatives dutes a terme per articular un sistema de ciència i tecnologia territorial (SCTT) potent, en menor o major mesura, estan

liderades per la Universitat Rovira i Virgili.

Des de la seva creació ara fa trenta anys, la URV sempre ha estat conscient de la realitat i els reptes d'aquest territori. Va distribuir les seves dependències entre cinc campus i seus ubicats en els municipis de Tarragona, Reus, Tortosa, Vila-seca i el Vendrell i s'ha compromès amb la diversitat territorial del país amb iniciatives de gran relleu estratègic com ara el Parc Tecnològic del Vi (VITEC), ubicat a Falset, o el Parc Científic Tecnològic de Turisme i Oci de Catalunya (PCT), situat al terme de Vila-seca.

La Universitat Rovira i Virgili està cridada a ser el referent i el far del canvi cap a una economia més digital, sostenible i més basada en el capital humà. Cap altre actor territorial pot tocar aquesta música. Què esperem.